

ΗΧΑΡΑΥΓΗ

*Κηρυξ Της Παρουσίας του
Χριστού*

Η Χαραυγή

Μάρτιος – Απρίλιος 2018

ΕΤΟΣ 84ον Αριθμός έκδοσης 2

PUBLISHED BY:

Dawn Bible Students Association
199 Railroad Avenue
East Rutherford, NJ 07073 U.S.A

www.dawnbible.com

Όλα τα δικαιώματα κατοχυρωμένα.
Παρακαλούμε να μας ενημερώσετε
άμεσα για τυχόν αλλαγή της
διεύθυνσής σας. Εσωκλείεται ένα
έντυπο συνδρομής του περιοδικού
και παρακαλείστε να το
αποστείλετε σε εμάς μαζί με τη νέα
σας διεύθυνση.

GRECIA: He Haravgj 199 Railroad Ave
East Rutherford NJ 07073 USA

Περιεχόμενα του
παρόντος τεύχους

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Στα βήματα του Αμνού 2

Διεθνείς Βιβλικές Σπουδές

Ο Κύριος θα παράσχει 20

Δεν υπάρχει Θεός σαν Εσέ 23

Οι άνθρωποι επαινούν τον
Κύριο 26

Προσευχηθείτε και αναζητήστε
το πρόσωπο του Θεού 29

The Dawn - Greek Edition

MARCH / APRIL 2018

Πρώτα εκτυπώνονται 1934

Printed in USA

Στα βήματα του Αμνού

*"Ούτοι είναι οι ακολουθούντες το Αρνίον όπου αν
υπάγη. Ούτοι ηγοράσθησαν από των ανθρώπων
απαρχή εις τον Θεόν και εις το Αρνίον."*

Αποκάλυψη 14: 4

«Ο Αμνός» είναι ένας από τους συμβολικούς τίτλους που οι Γραφές εφαρμόζουν για τον Ιησού. Στην Αποκάλυψη 5: 6, όπως ο Ιωάννης περιγράφει το όραμα που του δόθηκε για το θρόνο του Θεού, λέει ότι στο «μέσο του θρόνου, ... στάθηκε ένα αρνί, σαν να είχε σφαγιασθεί.» Εδώ αποκαλύπτεται το μάθημα το οποίο έχει μεταφερθεί από το συμβολισμό για τον Αμνόν. Πρόκειται για έναν «Αμνόν, δεδομένου του ότι είχε σκοτωθεί» υποδηλώνοντας μια πλήρη και ολοκληρωμένη θυσία, ακόμα και μέχρι θανάτου. Ενώ αυτή είναι η πρώτη αναφορά στην Αμνόν στο Βιβλίο της Αποκάλυψης, αυτό το σύμβολο της θυσίας σε σχέση με την επεξεργασία του σχεδίου του Θεού είναι εμφανής σε όλη την Αγία Γραφή.

Ο Θεός είπε στον Αδάμ και την Εύα ότι εάν παραβίαζαν το νόμο Του θα πέθαιναν: «διότι καθ' ην ημέραν φάγης απ' αυτού, θέλεις εξάπαντος αποθάνει.» (Γεν 2:17) Όταν έφαγαν από τον απαγορευμένο καρπό,

καταδικάστηκαν σε θάνατο. Ο Θεός μίλησε επίσης στο φίδι, λέγοντάς του ότι «ο Σπόροι της Εύας ... θα συντρίψει την κεφαλή σου.» (Γεν 3: 14,15) Αυτή η δήλωση, μεταμφιεσμένη με γλώσσα συμβολική, άφησε να εννοηθεί ότι με κάποιο τρόπο, που δεν έχουν ακόμη αποκαλυφθεί, τα αποτελέσματα της νίκης του Σατανά πάνω από τους πρώτους μας γονείς θα πρέπει να εξαλειφθούν.

Αργότερα, οι δύο γιοι του Αδάμ και της Εύας προέφεραν θυσίες στον Κύριο. Η προσφορά του Κάιν αποτελείτο από τον καρπό του κήπου, ενώ ο Αβέλ παρουσίασε ένα αρνί. (Γεν 4: 2-5) Διαβάζουμε στους Εβραίους 11: 4 ότι «Με την πίστη ο Άβελ προσέφερε στον Θεό μια καλύτερη θυσία από τον Κάιν.» Γιατί το να εισέλθει η πίστη του Άβελ στην προσφορά αυτής καλύτερης θυσίας, πρέπει να ήταν ο Κύριος που του είχε αποκαλύψει, κατά κάποιο τρόπο, ότι αυτό ήταν το είδος της προσφοράς που θα ήταν αποδεκτό.

Είναι αμφίβολο ότι ο Αβελ κατάλαβε το γιατί η προσφορά ενός αρνιού θα ήταν αρεστή στον Κύριο. Υπο το φως, ωστόσο, του σχεδίου του Θεού, όπως ξεδιπλώνεται σε εμάς σε όλον τον υπόλοιπον Λόγον του Θεού, μπορούμε τώρα να κατανοήσουμε. Οι πρώτοι μας γονείς αμάρτησαν και καταδικαστήκαμε εμείς σε θάνατο. Αυτή η καταδίκη είχε περάσει στους απογόνους τους, λόγω του ότι όλοι θα γεννηθούν στην αμαρτία. Ο Θεός, ωστόσο, είχε κάνει μια δήλωση η οποία άφησε να εννοηθεί ότι κατά κάποιο τρόπο η αμαρτία έπρεπε να εξαλειφθεί, με αποτέλεσμα την απελευθέρωση από την ποινή του θανάτου. Έτσι, από πολύ νωρίς στο ξεδίπλωμα του σχεδίου του, ο Θεός άρχισε να αποκαλύπτει, με τη χρήση του συμβόλου του Αμνού, ότι

«και χωρίς χύσεως αίματος δεν γίνεται άφεσις αμαρτιών.» - Εβρ. 9:22

ΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΙ ΥΠΕΣΧΕΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ

Περίπου δύο χιλιάδες χρόνια αργότερα στην ανθρώπινη εμπειρία, ο συμβολισμός του Αμνού υποπίπτει και πάλι στην αντίληψή μας. Αυτό είναι σε σχέση με τις συναλλαγές του Θεού με τον Αβραάμ. Ο Θεός υποσχέθηκε εις αυτόν τον πιστόν πατριάρχη ότι, μέσω του "Σπέρματός" του όλες οι οικογένειες της γης θα ευλογηθούν. (Γεν 12: 3) Η πίστη του Αβραάμ δοκιμάστηκε σοβαρά εν αναμονή της γεννήσεως αυτού του υπεσχεμένου Σπέρματος. Δεν καταλάβαινε ότι το σπέρμα που ομίλει ο Θεός στην υπόσχεσή του ήταν ο Χριστός. - Γαλ. 3:8,16

Μετά από πολλά χρόνια αναμονής, ο Ισαάκ εγεννήθη εις τον Αβραάμ και την Σάρα. Εξ όσων εγνώριζον, ο Ισαάκ ήταν ο σπόρος της υποσχέσεως. Ωστόσο, όταν αυτός ο αγαπημένος υιός μεγάλωσε κι έγινε τελικά άνδρας, ο Θεός ζήτησε από τον Αβραάμ να τον προσφέρει ως ολοκαύτωμα. (Γεν 22: 1-19) Ο Αβραάμ είχε αναπτύξει μεγάλη πίστη στο Θεό και τις υποσχέσεις του. Πίστευε ότι αν έδινε τον Ισαάκ ως θυσία, ο Θεός θα τον ήγειρε εκ των νεκρών, για να εκπληρώσει την υπόσχεσή του ότι μέσω αυτού θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης. (Εβρ. 11: 17-19) Έτσι, ο Αβραάμ προχώρησε να συμμορφωθεί με το αίτημα του Θεού.

Βλέπουμε, κατά συνέπεια, τον Ισαάκ απλώνεται σε έναν βωμό για να θυσιαστεί, και τον Αβραάμ με το μαχαίρι του υψωμένο στον αέρα για να σκοτώσει το γιο

του. Εχουμε ενημερωθεί εδώ για μια σημαντική αλήθεια σε σχέση με το σχέδιο του Θεού. Πριν μπορέσουν να ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης με το σπέρμα του Αβραάμ, θα πρέπει ένας στοργικός πατέρας να εγκαταλείψει τον Γιο του στη θυσία. Καθώς οι Γραφές συνεχίζουν να ξετυλίζουν το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του κόσμου, μαθαίνουμε ότι ο Πατέρας που δίνει το γιο του στην θυσία είναι ο δικός μας στοργικός Ουράνιος Πατέρας, ο οποίος έδωσε «τον μονογενή Υιό Του» για την εξαγορά και τη σωτηρία του κόσμου. (Ιωάννης 3:16) Ένα κριάρι, ή αρνί, παρασχέθηκε ως υποκατάστατο για τον Ισαάκ, απεικονίζοντας το πώς ο Θεός θα παρέχει τον αγαπημένο του Υιό ως τον Αρνίον, και μέσω της θυσίας του θα μπορούσε να ευλογηθεί όλη η ανθρωπότητα.

Η απελευθέρωση από την Αίγυπτο

Αιώνες μετά από τις ημέρες του Αβραάμ, οι απόγονοί του ήταν αιχμάλωτοι στην Αίγυπτο από τον Φαραώ, και ο Θεός έστειλε τον Μωυσή να τους ελευθερώσει. Ο Φαραώ, ο οποίος σε αυτή την κατάσταση θα μπορούσε κάλλιστα να αντιπροσωπεύσει τον Σατανά, τον Διάβολο, δεν ήταν πρόθυμος στο να απελευθερώσει τα εβραϊκά παιδιά από τη δουλεία. Διάφορες πληγές προκλήθηκαν κατά του Φαραώ και του λαού του, η τελευταία ούσα ο θάνατος των πρωτοτόκων. Μερικές από αυτές τις πληγές έπεσαν επάνω στους Ισραηλίτες.

Ο Θεός έδωσε οδηγίες στον Μωυσή και τον Ααρών ως προς το πώς ο λαός του Αβραάμ θα μπορούσε να σώσει τους πρωτότοκους τους από το θάνατο. Η Κάθε οικογένεια ήταν να σφαγιάσει ένα αρνί. Τα

αίματα έπρεπε να ραντισθούν πάνω στα υπέρθυρα και τους παραστάτες (της θύρας) των σπιτιών τους. Κατά τη διάρκεια της νύχτας, το αρνί έπρεπε να φαγωθεί. Υπό την προστασίαν του ραντισθέντος αίματος, τα πρωτότοκα των Εβραίων σώθηκαν από το θάνατο, και την επόμενη μέρα οι Ισραηλίτες ελευθερώθηκαν όλοι από τη δουλεία τους στην Αίγυπτο. (Εξοδ. 12: 1-13,28--42,50,51) Εδώ και πάλι, ο συμβολισμός του σφαγιασθέντος Αρνίου υποπίπτει δραματικά στην αντίληψή μας.

Σημειώνουμε ότι το αίμα του αρνιού έφερε πρώτα σωτηρία για τους πρωτότοκους του Ισραήλ. Στους Εβραίους 12:23, ο Απόστολος Παύλος μιλά για την «εκκλησία των πρωτοτόκων». Η Γραφή αποκαλύπτει επίσης ότι, μετά τη σωτηρία της εκκλησίας των πρωτοτόκων κατά την παρούσα εποχή, όλη η ανθρωπότητα πρόκειται να ελευθερωθεί από τη δουλεία της αμαρτίας και του θανάτου. Αυτό, επίσης, γίνεται δυνατό μέσω του Αρνίου, που σκοτώθηκε, και απεικονίζεται με την απελευθέρωση του Ισραήλ από το χέρι του Φαραώ.

«ΕΠΙ ΣΦΑΓΗΝ»

Οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης αναφέρονται επίσης στον σφαγιασθέντα Αμνόν. Στην προφητεία του Ησαΐα, διαβάζουμε, «Ο Κύριος εγύμνωσε τον άγιον βραχίονα αυτού ενώπιον πάντων των εθνών· και πάντα τα πέρατα της γης θέλουσιν ιδεί την σωτηρίαν του Θεού ημών.» (Ησ.52:10) Ο "βραχίων" του Κυρίου είναι ο Ιησούς στην υπερυψωμένη βασιλική δόξα του, το Σπέρμα μέσω του οποίου πρόκειται να ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της

γης. Πόσο καθησυχαστικό είναι ότι μέσα από αυτόν «όλα τα πέρατα της γης θα δουν τη σωτηρία του Θεού μας».

Ωστόσο, στο επόμενο κεφάλαιο, ο Ησαΐα ρωτάει, «1 Τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; και ο βραχίων του Κυρίου εις τίνα απεκαλύφθη; 2 διότι ανέβη ενώπιον αυτού ως τρυφερόν φυτόν και ως ρίζα από ξηράς γής· δεν έχει είδος ουδέ κάλλος· και είδομεν αυτόν και δεν είχεν ωραιότητα ώστε να επιθυμώμεν αυτόν. 3 Καταπεφρονημένος και απερριμμένος υπό των ανθρώπων· άνθρωπος θλίψεων και δόκιμος ασθενείας· και ως άνθρωπος από του οποίου αποστρέφει τις το πρόσωπον, κατεφρονήθη και ως ουδέν ελογίσθημεν αυτόν.» - Ησ. 53: 1-3

Ο Ησαΐας συνεχίζει την προφητική περιγραφή του για την ανυποληψία στην οποία κρατούμε τον Ιησού ο λαός, και για τις σκληρές διώξεις που προκάλεσαν σ' αυτόν. Στο εδάφιο 7, διαβάζουμε, «Αυτός ήτο κατατεθλιμμένος και βεβασανισμένος αλλά δεν ήνοιξε το στόμα αυτού· εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν, και ως πρόβατον έμπροσθεν του κείροντος αυτό άφωνον, ούτω δεν ήνοιξε το στόμα αυτού.» Έτσι, αυτός που στο σχέδιο του Θεού της λύτρωσης και σωτηρίας έμελλε να φέρει τη σωτηρία σε «όλα τα πέρατα της γης» έγινε για πρώτη φορά το αρνί που σκοτώθηκε.

Ο ΑΜΝΟΝ ΕΝΤΟΠΙΣΤΗΚΕ

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής εντοπίζει τον Αμνόν, τον προλεγόμενον στην Παλαιά Διαθήκη. Όπως ο ίδιος είδε τον Ιησού να τον πλησιάζει, Ιωάννης είπε, «Ιδού ο Αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου». (Κάτα Ιωάννη 1:29) Ο Ιωάννης μίλησε υπό την

έμπνευση του Αγίου Πνεύματος και μπορεί να μην κατάλαβε την πλήρη εισαγωγή της δήλωσής του. Ομως για εμάς, είναι σαφές ότι μιλούσε για εκείνον που ήταν το αντίτυπο του αρνιού που πρόσφερε ο Άβελ στον Θεό. Επίσης, αυτός ήταν ο προαναγγεληθείς από το αρνί που παρείχε ο Θεός ως υποκατάστατο για τον Ισαάκ στο βωμό της θυσίας. Εδώ είναι ο ένας που χαρακτηρίζεται από το πασχαλινό το αρνί του Ισραήλ, που σκοτώθηκε, και ο ένας που προείπε ο Ησαΐας ότι θα οδηγηθεί ως «αρνί στη σφαγή». Εδώ ήταν ο πραγματικός Αμνός, «ο Αμνός του Θεού, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου».

Σε επιβεβαίωση της μαρτυρίας του Ιωάννη, ο Απόστολος Παύλος αναφέρεται στον Ιησού ως «ο Χριστός, το Πασχαλινό αρνί μας», προσδιορίζοντάς τον ως το αντίτυπο του πασχαλινού αρνιού του Ισραήλ. (Α΄Προς Κορ. 5: 7) Επίσης, ο Πέτρος επιβεβαίωσε αυτή την ίδια την Αλήθεια, γράφοντας, «εξεύροντες ότι δεν ελυτρώθητε από της ματαιίας πατροπαραδότου διαγωγής υμών διά φθαρτών, αργυρίου ή χρυσίου, αλλά διά του τιμίου αίματος του Χριστού, ως αμνού αμώμου και ασπίλου, όστις ήτο μεν προωρισμένος προ καταβολής κόσμου, εφανερώθη δε εν τοις εσχάτοις καιροίς διά σας,» - Α' Pet. 1: 18-20

Έτσι, βλέπουμε ότι ο συμβολισμός του Αμνού έχει εντοπιστεί μέσα από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη, βρίσκοντας στο αποκορύφωμά του στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Σε αυτό το όραμα, ο Ιωάννης βλέπει τον "Αμνόν, όπως είχε σκοτωθεί", όπως αυτός που βρέθηκε άξιος για να «ανοίξει το βιβλίο» το οποίο κρατούσε "εκείνος με το δεξί του χέρι και που καθόταν επάνω στον θρόνο." (Αποκάλυψη 5: 1-7) Βλέπει, αργότερα, τον Αμνόν στο «Όρος Σιών» και μιλά για τη

στιγμή όταν «έρχεται ο γάμος του Αμνού και έχει ετοιμασθεί η νύφη του». Τέλος, ο Ιωάννης βλέπει ένα «ποτάμι του νερού της ζωής, καθαρό σαν κρύσταλλο, εκπορευόμενο εκ του θρόνου του Θεού και του Αμνού.» - Αποκαλ. 14: 1• 19: 7• 22: 1

Ο Αμνός εξυψωμένος

Αυτό συνδέονται με πολλές από τις αναφορές της Βίβλου για το αρνί που σκοτώθηκε είναι μια άλλη γραμμή των προφητιών μαρτυριών που είναι αρκετά διαφορετικό σε χαρακτήρα. Ο Πέτρος συνοψίζει την επιπλέον μαρτυρία του, λέγοντας ότι το Άγιο Πνεύμα, μιλώντας μέσω των προφητών, «μαρτύρησε εκ των προτέρων για τα πάθη του Χριστού και τη δόξα που θα πρέπει να ακολουθήσει.» (Α' Πετ. 1:11) Πολλές από τις προφητείες που αφορούν τα πάθη του Χριστού, που φαίνονται εν μέρει από το συμβολισμό του σφαγισθέντος Αμνού, αποκαλύπτουν επίσης τις θαυμάσιες υποσχέσεις της εξύψωσης και δόξης του Αμνού, που θα ακολουθήσουν τα πάθη και τον θάνατό του.

Μια υπέροχη περιγραφή αυτής της υπεσχεμένης δόξας παρουσιάζεται στα εδάφια που ακολουθούν τα προαναφερθέντα λόγια στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο 5. Σε αυτή την μετέπειτα απεικόνιση, Ιωάννης γράφει: «11 Και είδον και ήκουσα φωνήν αγγέλων πολλών κυκλόθεν του θρόνου και των ζώων και των πρεσβυτέρων, και ήτο ο αριθμός αυτών μυριάδες μυριάδων και χιλιάδες χιλιάδων, 12 λέγοντες μετά φωνής μεγάλης· Ἄξιον είναι το Ἀρνίον το εσφαγμένον να λάβῃ την δύναμιν και πλούτον και σοφίαν και ισχύν και τιμὴν και δόξαν και ευλογίαν. 13 Και παν κτίσμα, το οποίον είναι εν τῷ

ουρανῶ και ἐπὶ τῆς γῆς και υποκάτω τῆς γῆς και ὅσα εἶναι ἐν τῇ θαλάσῃ και πάντα τα ἐν αὐτοῖς, ἤκουσα ὅτι ἔλεγον· Εἰς τὸν καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου και εἰς τὸ Ἀρνίον ἔστω ἡ εὐλογία και ἡ τιμὴ και ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.» - εδ. 11-13

Και σύμφωνα με αὐτό ὅτι στο κεφάλαιο 14, ὅπως προαναφέρθηκε, βρίσκουμε τὸν Ἀμνὸν που στέκεται στο ὄρος Σιών. Ἐχοντας βραβευθεῖ με «τὴ δόξα που θα πρέπει να ακολουθήσει», ἔχει πλέον ἐξυψωθεῖ. Ἐχει προταθεῖ ὅτι, στο φυσικὸ βασίλειο, ὅταν τα πρόβατα και κατσίκες ἀφήνονται να περιφέρονται κατὰ τὸ δοκοῦν, οἱ κατσίκες ἀνεβαίνουν παντα στις κορυφές τῶν λόφων, ἐνῶ τα πρόβατα ζητοῦν συνήθως τοὺς χαμηλοὺς τόπους και τις κοιλάδες. Για τὸν Ἰωάννη, πρέπει να φαινόταν πολὺ ἀσυνήθιστο ὅτι ἓνα ἀρνὶ θα πρέπει να ἰδωθεῖ στο ὄρος Σιών.

Αὐτὸ φέρνει στο φῶς μια ζωτικὴ ἀλήθεια σχετικὰ με τὸν Ἰησοῦ, τὸν Ἀμνὸ τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἐπέτυχε τὴν υψηλὴ θέση τοῦ στο Ὅρος Σιών μέσω τῆς αὐτο-ἐξύψωσης. Προβατοειδὴς ὢν, ἐζήτησε τις χαμηλὲς θέσεις. Ὁ Ἰησοῦς ταπείνωσε τὸν εαυτὸ τοῦ, και ἐξαιτίας αὐτοῦ τὸν ἐξύψωσε ὁ Ἐπουράνιος Πατὴρ τοῦ. Ὁ Παῦλος ἐφιστὰ τὴν προσοχή μας σε αὐτό, λέγοντας: «5 Το αὐτὸ δε φρόνημα ἔστω ἐν ὑμῖν, τὸ ὁποῖον ἦτο και ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ, 6 ὅστις ἐν μορφῇ Θεοῦ υπάρχων, δὲν ἐνόμισεν ἀρπαγὴν τὸ να ἦναι ἴσα με τὸν Θεόν, 7 ἀλλ' εαυτὸν ἐκένωσε λαβὼν δούλου μορφήν, γενόμενος ὁμοῖος με τοὺς ἀνθρώπους, 8 και ευρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν εαυτὸν γενόμενος υπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροῦ. 9 Διὰ τούτο και ὁ Θεὸς υπερύψωσεν αὐτόν και ἐχάρισεν εἰς αὐτόν ὄνομα τὸ υπέρ παν ὄνομα, 10 διὰ να κλίνη εἰς τὸ

όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων, 11 και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος εις δόξαν Θεού Πατρός.» - Φιλ. 2:5-11

Στο 12ο κεφάλαιο των προς Εβραίων, μας δίνεται ένα άλλο παράδειγμα της ταπεινοφροσύνης του Ιησού, η οποία οδήγησε στην εξύψωσή του από τον Θεό. Ο Παύλος μας νουθετεί εδώ να στρέψουμε το βλέμμα μας προς στον Ιησού ως τον οδηγό στις δικές μας προσπάθειες για να ευαρεστούμε τον Ουράνιο Πατέρα. Διαβάζουμε: «2 αποβλέποντες εις τον Ιησούν, τον αρχηγόν και τελειωτήν της πίστεως, όστις υπέρ της χαράς της προκειμένης εις αυτόν υπέφερε σταυρόν, καταφρονήσας την αισχύνην, και εκάθησεν εν δεξιά του θρόνου του Θεού. 3 Διότι συλλογίσθητε τον υπομείναντα υπό των αμαρτωλών τοιαύτην αντιλογίαν εις εαυτόν, διά να μη αποκάμητε χαννούμενοι κατά τας ψυχάς σας. 4 Δεν αντεστάθητε έτι μέχρις αίματος αγωνιζόμενοι κατά της αμαρτίας.» - Εβρ. 12: 2-4

«Η αμφισβήτησις των αμαρτωλών»

Ο Ιησούς υπέμεινε μια σχεδόν συνεχή αμφισβήτησιν απο αμαρτωλούς από την αρχή της διακονίας του μέχρι το τέλος, όταν πάνω στο σταυρό, φώναξε, «Τετέλεσται». (Κατά Ιωάννην 19:30) Αυτή η αντίθεσις ήταν σε μικρά πράγματα, καθώς και σε θέματα μεγάλης σημασίας. Ακόμη και οι μεγάλες αλήθειες που αφορούν τη ζωή του είχαν αμφισβητηθεί. Ήταν ο Υιός του Θεού, αλλά αυτό αμφισβητήθηκε. Ήρθε στη γη για να είναι ο του Ισραήλ Μεσσίας και βασιλεύς, και αυτό είχε, επίσης, αμφισβητηθεί. Πράγματι, ήταν η αμφισβήτησις αυτών των ζωτικής σημασίας στοιχείων

σχετικά με τον Ιησού που οδήγησαν στην σταύρωση του.

Όταν βαφτίστηκε ο Ιησούς, άκουσε τον Επουράνιο Πατέρα του να λέει, "Αυτός είναι Υιός μου, ο αγαπητός, με τον οποίο είμαι πολύ ευχαριστημένος." (Ματθ. 3:17) Σαράντα ημέρες μετά από αυτό, καθώς έβγαινε στην έρημο, ο Ιησούς ήρθε αντιμέτωπος με τον Σατανά. Ο διάβολος τον πήγε, σε ένα όραμα, «μέσα στην ιερή πόλη» και τον κάθισε σε ένα αποκορύφωμα (περύγιον) του ναού, και του είπε: «5 Τότε παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις την αγίαν πόλιν και στήνει αυτόν επί το περύγιον του ιερού 6 και λέγει προς αυτόν, Εάν ήσαι Υιός του Θεού, ρίπον σεαυτόν κάτω· διότι είναι γεγραμμένον, Ότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, και θέλουσι σε σηκώνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου.» - Ματ. 4:5,6

Ο Ιησούς αντιστάθηκε σε αυτόν τον πειρασμό, απαντώντας, «Είναι γραμμένο ..., δεν θέλεις πειράζει τον Κύριο τον Θεό σου.» (εδαφ. 7) Σαράντα ημέρες πριν από αυτό, ο Ουράνιος Πατέρας του είχε δώσει τη διαβεβαίωση για την υιοθεσία του, και ο Ιησούς είχε απόλυτη εμπιστοσύνη στο γεγονός ότι ήταν ο μονογενής Υιός του Θεού. Ήξερε ότι το να κάνει τίποτα παρόμοιο με το να επιδιώκει την περαιτέρω επιβεβαίωση του γεγονότος αυτού θα ήταν λάθος, ειδικά ένα τέτοια ανόητο πράγμα, όπως το να πηδήξει από την κορυφή του ναού.

Ο Σατανάς πείραξε τον Ιησού σε σχέση με την βασιλεία του. Όσον αφορά αυτό διαβάζουμε: «8 Πάλιν παραλαμβάνει αυτόν ο διάβολος εις όρος πολύ υψηλόν, και δεικνύει εις αυτόν πάντα τα βασίλεια του κόσμου

και την δόξαν αυτών, 9 και λέγει προς αυτόν· Ταύτα πάντα θέλω σοι δώσει, εάν πεσών προσκυνήσης με.» (εδαφ. 8,9) Ο Ιησούς ήξερε ότι σε εύθετο χρόνο του Πατέρα του θα αναλάβει τη διακυβέρνηση των βασιλείων αυτού του κόσμου, και ο ίδιος δεν πρότεινε να αναλάβει την κληρονομιά με τους όρους του διαβόλου. Αυτός απάντησε, «διότι είναι γεγραμμένον, Κύριον τον Θεόν σου θέλεις προσκυνήσει και αυτόν μόνον θέλεις λατρεύσει.» - εδαφ. 10

Ο Τζέιμς έγραψε ότι αν αντισταθούμε στον Διάβολο, θα φύγει από μας. (Ιακώβ. 4: 7) Δεν υπάρχει, ωστόσο, καμία εγγύηση ότι δεν θα το προσπαθήσει και πάλι, και το έκανε με τον Ιησού. Αυτοί οι πειρασμοί που παρουσίασε ο Σατανάς έθεσε τις βάσεις για πολύ την «αμβισβητηση των αμαρτωλών» κατά του Κυρίου. Ο αντίπαλος ήταν πάντα σε εγρήγορση για να συνεχίσει την εκστρατεία, ιδιαίτερα προς το τέλος της διακονίας του Ιησού.

Όταν ο όχλος ήρθε από την Ιερουσαλήμ στην Γεθσημανή να συλλάβουν τον Ιησού, είπε στους θρησκευτικούς ηγέτες, « καθ' ημέραν ήμην μεθ' υμών εν τω ιερώ και δεν ηπλώσατε τας χείρας επ' εμέ. Αλλ' αυτή είναι η ώρα σας και η εξουσία του σκότους.» (Λουκάς 22:53) Ο Ιησούς προηγουμένως είπε σε αυτούς τους θρησκευτικούς υποκριτές ότι ήσαν "εκ πατρός του διαβόλου." (Κάτα Ιωάν. 8:44) Ο Σατανάς είναι ο πρίγκιπας του σκότους, και η παρατήρηση του Ιησού, «αυτή είναι η ώρα σας», άφησε να εννοηθεί ότι θα επιτραπεί τώρα στον Σατανά να κάνει ό, τι ήθελε με τον Ιησού. Με αυτή τη σκέψη στο μυαλό, ας σημειώσουμε μερικές από τις λεπτομέρειες του τι είχαν συμβεί, γιατί σε αυτές τις τελευταίες ώρες της επίγειας ζωής του

Ιησού, όταν αυτός ήγετο ως πρόβατον επί σφαγήν, βρίσκουμε το αποκορύφωμα της αμφισβητήσεως των αμαρτωλών εναντίον του.

Απορρίπτονται η υιοθεσία και η βασιλεία

Ο Ιησούς συνελήφθη και μεταφέρθηκε εις την οικίαν του αρχιερέως, όπου είχε ταπεινωθεί και βασανισθεί μέχρι το πρωί. Τον έφεραν τότε ενώπιον ένος συμβουλίου που αποτελείτο από “τους πρεσβυτέρους του λαού και τους αρχιερείς και τους γραμματείς.” “Είπον δε πάντες· Συ λοιπόν είσαι ο Υιός του Θεού;” (Κάτα Λουκάν 22: 66,70) Σε αυτό θέμα ο Ιησούς απάντησε, “Σεις λέγετε ότι εγώ είμαι.” Για τους διώκτες του, αυτό σήμαινε, κατ’αυτούς, ότι ο Ιησούς ομολόγησε την «ενοχήν» του: «Τι χρεΐαν έχομεν πλέον μαρτυρίας; διότι ημείς αυτοί ηκούσαμεν από του στόματος αυτού.» - εδαφ. 70,71

Το σημείο εδώ είναι ότι ο Ιησούς ήταν πράγματι ο Υιός του Θεού. Επομένως, η αποδοχή του γεγονότος αυτού δεν ήταν βλασφημία. Όμως, δεν πίστευαν αυτό οι διώκτες του. Ως εκ τούτου, η κατηγορία τους για βλασφημία ήταν μέρος της αμφισβητήσεως των αμαρτωλών. Ο ίδιος σατανικός εγκέφαλος που τριάμιση χρόνια πριν είχε πει στον Ιησού «Αν είσαι ο Υιός του Θεού», τότε να το αποδείξεις ρίχνοντας τον εαυτό σου κάτω από την κορυφή του ναού, ήταν τώρα φαινομενικά νικηφόρος. Ο Ιησούς δεν απόδειξε στους Εβραίους ηγέτες ότι ήταν ο Υιός του Θεού, και κρίθηκε τώρα άξιος θανάτου για βλασφημία.

Ωστόσο, οι θρησκευτικοί ηγέτες του Ισραήλ δεν είχαν την εξουσία να εκτελέσουν τον Ιησού. Μόνο η ρωμαϊκή κυβέρνηση θα μπορούσε να το κάνει αυτό, έτσι

τον οδήγησαν ενώπιον του Πιλάτου, τον κυβερνήτη, όπου κατηγορήθηκε που ισχυρίστηκε ότι είναι βασιλιάς. Αν αυτό ήταν αλήθεια, θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως μια εξέγερση εναντίον της Ρώμης. Ο Πιλάτος ρώτησε τον Ιησού, «Εσύ είσαι βασιλιάς;» «Απεκρίθη ο Ιησούς· Συ λέγεις ότι βασιλεύς είμαι εγώ. Εγώ διά τούτο εγεννήθην και διά τούτο ήλθον εις τον κόσμον, διά να μαρτυρήσω εις την αλήθειαν.» - Κάτα Ιωάννην 18:37

Μετά από αυτό, τον Ιησού τον μαστίγωσαν, έβαλαν ένα στεφάνι από αγκάθια επάνω στο κεφάλι του, και τον είχαν ντυμένο με ένα μοβ ρόμπα και τον χαιρετούσαν "Βασιλεύ των Ιουδαίων!" (Κατα Ιωάννην 19: 1-3) «Έγραψε δε και τίτλον ο Πιλάτος και έθεσεν επί του σταυρού· ήτο δε γεγραμμένον· Ιησούς ο Ναζωραίος ο Βασιλεύς των Ιουδαίων.» (εδαφ. 19) Ο Ιησούς ήταν ο βασιλιάς των Εβραίων και έμελλε να είναι βασιλιάς όλου του κόσμου--ο «Βασιλεύς των βασιλέων», (Αποκάλυψη 17:14) Όμως, σε αυτές τις στιγμές, το καθετί που είχαν πει οι εχθροί του για τη βασιλεία του ήταν μόνο μια περαιτέρω εκδήλωση της αμφισβήτησεως των αμαρτωλών. Ο Ιησούς αρνήθηκε να υποταχθεί και να λατρεύσει τον Σατανά για να γίνει βασιλιάς πάνω από τα έθνη, και τώρα ο ίδιος καταδικάστηκε σε θάνατο επειδή υποστήριξε δικαίως ότι είναι βασιλιάς.

Όσοι παρακολούθησαν τη σταύρωση του Ιησού φώναζαν στον ίδιο, «Αν είσαι ο ο Υιός του Θεού, να κατέβεις από το σταυρό!» (Ματθ. 27:40) Αυτή ήταν η ταυτόσημη πρόκληση που είχε εκσφενδονίσει κατά του Ιησού ο Σατανάς, όταν του ζήτησε να πηδήξει από την κορυφή του ναού για να αποδείξει αυτό που είχε ισχυριστεί για την υιοθεσία του. Ο Ιησούς στη συνέχεια αρνήθηκε να πειράξει τον Ουράνιο Πατέρα, αλλά του

δόθηκε τώρα μια τελευταία ευκαιρία. Με το να κατεβεί από τον σταυρό, αυτός θα μπορούσε να αποδείξει ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Αποφεύγοντας να το πράξει, ο ισχυρισμός του είχε εκληφθεί ως ψευδής--μια άλλη εκδήλωση της αμφισβήτησεως των αμαρτωλών.

Οι παρευρισκόμενοι φώναζαν επίσης: «Άλλους έσωσεν, εαυτόν δεν δύναται να σώση· αν ήναι βασιλεύς του Ισραήλ, ας καταβή τώρα από του σταυρού και θέλομεν πιστεύσει εις αυτόν...» (εδάφ. 42) Για άλλη μια φορά, ο Ιησούς αρνήθηκε να δικαιώσει τον εαυτό του στα μάτια των εχθρών του, επιλέγοντας μάλλον να υπομείνει τις αμφισβητήσεις των αμαρτωλών. Αντιλαμβάνονταν ελάχιστα οι εχθροί του ότι με το να αρνείται να σώσει τον εαυτό του, ο ίδιος παρείχε σωτηρία σε αυτούς, και σε «όλες τις φυλές της γης!» εδώ που τα λέμε (Πράξεις 3:25) Έτσι ο Ιησούς επέτρεψε στον εαυτό του να οδηγηθεί ως «πρόβατον επι σφαγήν», μην ανοίγοντας το στόμα του σε αυτοάμυνα (αυτουπεράσπιση), ή αλλιώς επιδιώκοντας να δικαιολογήσει τον εαυτό του έμπροσθεν των εχθρών του. Μετά την ανάστασή του, ο Ουράνιος Πατέρας τον "υπερύψωσε". Ο Ιησούς είχε ταπεινωθεί ο ίδιος, και τώρα ευρίσκουμε τον Αμνόν στο συμβολικό Όρος Σιών.

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΑΜΝΟΝ

Εδώ η αφήγηση γίνεται ζωτικής σημασίας για εμάς. Ο Ιωάννης δηλώνει ότι στο όρος Σιών με τον Αμνόν εκεί υπάρχουν «εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, έχοντες το όνομα του Πατρός γεγραμμένον εις τα μέτωπά τους.» (Αποκάλυψη 14: 1) Το εναρητήριο κείμενό μας μάς πληροφορεί ότι αυτοί στο όρος Σιών με τον Αμνόν είναι εκείνοι που ακολουθούν τον Αμνόν

όπου κι αν πάει, ένας «περίπατος» που θα οδηγήσει τελικά στο όρος Σιών. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για την επίτευξη αυτής της υψηλής θέσης και να είμαστε με τον Αμνόν, εκτός από να τον ακολουθούμε. Ακολουθώντας τους ανθρώπινους ηγέτες δεν είναι ο τρόπος για να φτάσετε στο όρος Σιών. Η εξάρτηση στην νεκρή σάρκα μας, ομοίως, δεν θα μας οδηγήσει στο Όρος Σιών. Υπάρχει μόνο ένας τρόπος για την επίτευξη αυτής της υψηλής θέσης, και αυτό είναι να "ακολουθούμε το Αρνίον όπου κι αν υπάγει."

Ποιός ειν'αυτός ο «τρόπος» με τον οποίο περπάτησε ο Αμνός τόσο πιστά και έτσι έφτασε στο όρος Σιών; Ήταν η οδός της ταπείνωσης, των παθών, και τελικά, του θάνατου. Ήταν ένας τρόπος με τον οποίο οι αμβισβητήσεις των αμαρτωλών εκσφενδονίζοντο συνεχώς εναντίον του. Ήταν ένας τρόπος με τον οποίο ο ίδιος, ως Αμνός, δεν ήνοιξε το στόμα του για να υπερασπιστεί τον εαυτό του, επιτρέποντας εθελοντικά στους άλλους να πιστεύουν ότι ήταν λάθος, τόσο λάθος ότι τον θεωρούσε ως έναν εχθρό που θα πρέπει να εκτελεθεί.

Μπορούμε να περπατήσουμε κατά τέτοιο τρόπο, όπως αυτός, και κάνουμε έτσι; Είναι απίθανο ότι θα αμφισβητηθούμε ποτέ σε τέτοια σημαντικά ζητήματα, όπως ο Ιησούς. Ωστόσο, η αρχή είναι η ίδια, ακόμη και αν τα πράγματα στα οποία αμφισβητούμεθα συχνά μπορεί να φαίνονται σχετικά ασήμαντα. Μια από τις ισχυρότερες επιθυμίες της ανθρώπινης καρδιάς και του νου είναι να εξασφαλίσει την καλή θέληση και αποδοχή των άλλων. Ακόμη και κατά τη συζήτηση μικρών λεπτομεριών της Αγίας Γραφής, αρεσκομέθα στο να αποδείξουμε ότι έχουμε δίκιο. Έχοντας την «τελευταία

λέξη» είναι συνήθως πολύ σημαντικό για τη σάρκα. Όμως, τέτοιες δεν ήταν η διάθεση του σφαγιασμένου Αμνού.

Ας συγκρίνουμε τους εαυτούς μας με τον Ιησού σύμφωνα με αυτήν την γραμμήν. Κατά καιρούς, θα μπορούσαμε να νιώθουμε σαν να κάνουμε κάτι δραματικό για να αποδείξουμε ότι εμείς είμαστε ξεχωριστοί στα μάτια του Θεού. Όμως, πόσο πιο αποδεκτό είναι να συνεχίσουμε ήσυχα να πράττομεν το θέλημα του Κυρίου από μέρα σε μέρα, απαρατήρητοι από τους γύρω μας. (Α΄Προς Κορ. 1: 27-31• Α΄Πετ. 3: 4) Ο Θεός μπορεί να χρησιμοποιήσει τα μικρά πράγματα για να μας δοκιμάσει σύμφωνα με αυτήν την γραμμήν. Τότε, καλό είναι να ελέγχουμε τις εσώτερες σκέψεις της καρδιάς μας για να βεβαιωθούμε ότι υποτασσόμεθα ταπεινώς σε οποιαδήποτε αμβισβήτησιν αμαρτωλών που ημπορεί να έλθει εις ημάς συνεπεία της σχέσεώς μας με τον Χριστόν, καθώς "ακολουθούμε ημείς τον Αρνόν".

Ο Πέτρος μας έδωσε τη σωστή σκέψη, όταν έγραψε: «20 Διότι ποία δόξα είναι, εάν αμαρτάνοντες και ραπιζόμενοι υπομένητε; εάν όμως αγαθοποιούντες και πάσχοντες υπομένητε, τούτο είναι χάρις παρά τω Θεώ. 21 Διότι εις τούτο προσεκλήθητε, επειδή και ο Χριστός έπαθεν υπέρ υμών, αφίνων παράδειγμα εις υμάς διά να ακολουθήσητε τα ίχνη αυτού· 22 όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού. 23 Όστις λοιδορούμενος δεν αντελιδόρει, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως.» - Α΄Πετ. 2: 20-23

Ας συνεχίσουμε να ταπεινώνουμε τους εαυτούς μας κάτω από το κραταιό χέρι του Θεού, ακολουθώντας τον Αρνόν κατά έναν τρόπον θυσίας και θανάτου. Με

τον τρόπο αυτό, και συνεχίζοντας να υπομένουμε υπομονετικά και νικηφόρα τις αμβισβητήσεις των αμαρτωλών μέχρι θανάτου, ο Ουράνιος Πατέρας θα μας υψώσει εν καιρώ. (Α Πετ. 5: 6) Στη συνέχεια θα είμαστε με τον Αμνόν, ως μέρος των «εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων» υιών του Θεού που έχει το όνομά του "γραμμένο στα μέτωπά τους." Όταν «η βασιλεία θα είναι του ΚΥΡΙΟΥ» θα είμαστε, μαζί με τον Αμνόν, θα είμαστε «σωτήρες» στο όρος Σιών, και θα κυβερνάμε εν δικαιοσύνη προς την ευλογίαν πάσης της ανθρωπότητας. (Αβδιός. 21) Τι ένδοξη προοπτική περιμένει όσους "ακολουθούν" πιστά «τον Αμνόν!»...

Ο Κύριος θα παράσχει

Εδάφια κλειδιά: «Και είπε ο Αβραάμ, Ο Θεός, τέκνον μου, θέλει προβλέψει εις εαυτόν το πρόβατον διά την ολοκαύτωσιν. Και επορεύοντο οι δύο ομού.» Γένεση 22: 8

Επιλεγμένα εδάφια: Γένεση 22: 1-14

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ πίστης στο Θεό κατά τους χρόνους της Παλαιάς Διαθήκης απεικονίστηκε από τον Αβραάμ, του οποίου η αγάπη και η υπακοή στον Επουράνιο Πατέρα του λογίστηκαν για δικαιοσύνη. (Γαλ. 3: 6) Σε μια περίοδο πολλών ετών, ο Αβραάμ είχε διάφορες εμπειρίες που είχαν σχεδιαστεί για να αναπτύξουν την εμπιστοσύνη του στην υπόσχεση του Θεού να ευλογήσει ολόκληρη την ανθρώπινη οικογένεια μέσω του Σπέρματός του. Στο σημερινό μάθημα ο Επουράνιος Πατέρας έδωσε οδηγίες που θα αποκάλυπταν το βάθος του χαρακτήρα του Αβραάμ υπό εξαιρετικές συνθήκες.

«1 Μετά δε τα πράγματα ταύτα ο Θεός εδοκίμασε τον Αβραάμ, και είπε προς αυτόν, Αβραάμ· ο δε είπεν, Ιδού, εγώ. 2 Και είπε, Λάβε τώρα τον υιόν σου τον μονογενή, τον οποίον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και ύπαγε εις τον τόπον Μοριά, και πρόσφερε αυτόν εκεί εις

ολοκαύτωμα, επί ενός των ορέων, το οποίον θέλω σοι ειπεί.» - Γεν. 22: 1,2

Ως άμεση απάντηση, ο Αβραάμ σηκώθηκε νωρίς το επόμενο πρωί και ταξίδεψε με το γιο του, τον Ισαάκ, και δύο υπηρέτες για τρεις ημέρες έως ότου είχαν φτάσει στον τόπο που ο Θεός τον κατεύθυνε να πάει. Έδωσε οδηγίες στους νεαρούς άντρες που τους συνόδευσαν να παραμείνουν πίσω, ενώ πήγε να προσκυνήσει. Ο Αβραάμ, μεταφέροντας το μαχαίρι και τη φωτιά, ταξίδεψε με τον Ισαάκ, ο οποίος έφερε το ξύλο για τη θυσία τη δικιά του. - εδάφ. 3-6

Δεδομένου ότι μπορούσε να παρατηρήσει ότι τόσο η πυρκαγιά όσο και το ξύλο ήταν διαθέσιμα, ήταν πολύ φυσικό ο Ισαάκ να ζητήσει από τον πατέρα του: "Πού είναι το αρνί για το ολοκαύτωμα;" (εναντίον 7) Το εδάφιο-κλειδί μας αντικατοπτρίζει την απόλυτη εμπιστοσύνη του Αβραάμ ότι ολόκληρου του ζητήματος θα του υπερίσχυε η θεϊκή πρόνοια, καθώς απάντησε ότι ο Θεός θα παρείχε το αρνί.

Είναι προφανές ότι ο Ισαάκ συμφώνησε πλήρως στην υπόθεση αφού έχτισε τότε ο Αβραάμ βωμό, έβαλε το ξύλο στη θέση του και έδεσε τον υιόν πάνω σε αυτόν ως θυσίαν. Καθώς ο Αβραάμ έκτεινε το χέρι του για να σκοτώσει τον Ισαάκ, μια φωνή από εξ ουρανού κήρυξε την έγκριση του Θεού για αυτή την υπακοή και ότι δεν θα έπρεπε να έρθει καμία βλάβη στο γιο του, αλλ'αντίθετα, έπρεπε να θυσιαστεί ένας κριός που είχε πιαστεί σε έναν πυκνόν θάμνον. Με ταπεινή ευγνωμοσύνη ο Αβραάμ ονόμασε στην συνέχεια αυτή την τοποθεσία "Ιεχωβά-Τζίρε", που σημαίνει «Θα παρασχεθεί σε τούτο το μέρος». - εδάφ. 9-14

Ιδιαίτερη σημασία για την εξέταση των λεπτομερειών των προαναφερθέντων είναι η αναγνώριση ότι εδώ ο Αβραάμ αντιπροσωπεύει τον Επουράνιο Πατέρα, ο οποίος προσέφερε τον μοναδικό του Υιό να είναι θυσία για την ανθρώπινη οικογένεια. (Ιωάννης 3:16) Την εποχή της γήινης παραμονής του Χριστού, όταν ήθελε να βαπτιστεί, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής έκανε την ακόλουθη δήλωση: «Ιδού ο Αμνός του Θεού, ο οποίος αφαιρεί την αμαρτία του κόσμου» - Κάτα Ιωάννην 1:29

Όταν πληρούνται οι συνθήκες που περιγράφονται στην εκπλήρωση της προσευχής του Κυρίου, "Ελθέτω ἡ βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς", θα γίνει αιώνια χαρά στην ανθρώπινη οικογένεια. (Μάθ. 6:10) Στη συνέχεια, το πλήρες εύρος ευλογιών από την υπόσχεση που δόθηκε στον Αβραάμ θα γίνει πραγματικότητα. Τι προοπτική θα είναι αυτή!

Δεν υπάρχει Θεός σαν Εσέ

Εδάφιο κλειδί: «Και είπε, Κύριε Θεέ του Ισραήλ, δεν είναι Θεός όμοιός σου εν τω ουρανώ και επί της γής· όστις φυλάττεις την διαθήκην και το έλεος προς τους δούλους σου, τους περιπατούντας ενώπιόν σου εν όλη τη καρδιά αυτών.» Β' Χρονικών 6:14

Επιλεγμένα εδάφια: Β' Χρονικών 6: 12-21

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του, ο πατέρας του Σολομώντα, ο βασιλιάς Δαβίδ, επιθυμούσε να χτίσει ναό για να τιμήσει τον Θεό, αλλά στερήθηκε αυτό το προνόμιο. Είχε, ωστόσο, τη δυνατότητα να συγκεντρώσει τα υλικά για την κατασκευή αυτού του λαμπρού οικοδομήματος. Είπε εις τον Σολομώντα: «7 Και είπεν ο Δαβίδ προς τον Σολομώντα, Υιέ μου, εγώ μεν επεθύμησα εν τη καρδιά μου να οικοδομήσω οίκον εις το όνομα Κυρίου του Θεού μου· 8 πλην έγεινε λόγος Κυρίου προς εμέ, λέγων, Αίμα πολύ έχυσας και πολέμους μεγάλους έκαμες· δεν θέλεις οικοδομήσει οίκον εις το όνομά μου, διότι αίματα πολλά έχυσας επί της γης ενώπιόν μου·» - Β' Χρον. 22:7,8

Αφού ο Σολομών έγινε βασιλιάς, αναγνώρισε την παρουσία του Θεού ανάμεσα στο έθνος του Ισραήλ, όπως είχε εκδηλωθεί από την Κιβωτό της Διαθήκης, που είχαν φέρει οι ιερείς στο νεόκτιστο ναό. Στο πλαίσιο της

τελετής της αφιέρωσής του, ο Σολομών ανέβηκε σε μια ανυψωμένη πλατφόρμα στην αυλή του ναού και με τις παλάμες του προς τον ουρανό, έσκυψε το κεφάλι του στην προσευχή. - Β' Χρον. 5: 1-6: 13

Στο βασικό μας εδάφιο, ο Σολομών αναγνωρίζει την υπεροχή του Θεού, το έλεος και την πίστη στην τήρηση της διαθήκης του. Η ισορροπία αυτής της προσευχής υπενθυμίζει τις πολλές υποσχέσεις του Επουράνιου Πατέρα προς το Ισραήλ και ζητά τη συγχώρεση όταν ο λαός νικάται από τους εχθρούς του και μετανοούν για τις πεισματάρεις πράξεις του. - Β' Χρον. 6: 15-42

Μια σωστή εκτίμηση των σχέσεων του Θεού με το φυσικό Ισραήλ θα πρέπει να μας υπενθυμίζει ότι ευνοήθηκαν ιδιαίτερα και κλήθηκαν να είναι έθνος βασιλιάδων και ιερέων αν ήταν πιστοί στη διαθήκη που έλαβαν στο όρος Σινά. Σε πολλές περιπτώσεις τους υπενθύμισαν τις ευλογίες τους για την τήρηση του νόμου του Θεού ή την τιμωρία που θα ήταν δική τους αν ήταν ανυπάκοοι. - Λεβ. 26: 3-33

Όταν ο Χριστός ήρθε τελικά στους Ιουδαίους για να είναι ο Σωτήρας τους, τον απέρριψαν. «37 Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σέ· ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου καθ' ον τρόπον συνάγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε. 38 Ιδού, αφίνεται εις εσάς ο οίκός σας έρημος. 39 Διότι σας λέγω, δεν θέλετε με ιδεί εις το εξής, εωσού είπητε, Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.» - Ματ. 23: 37-39

Επεκτάθηκε στη συνέχεια μια ευκαιρία στους Εθνικούς να κάνουν το θέλημα του Θεού όπως

εκδηλώνεται με υπακοή, το σήκωμα του σταυρού και την αυταπάρνηση. Η πίστη στην παρακολούθηση μιας τέτοιας πορείας μέχρι το τέλος του ταξιδιού της ζωής θα οδηγήσει στην εξύψωσή τους ως βασιλιάδων και ιερέων για να ευλογήσουν την ανθρώπινη οικογένεια σε έναν κόσμο που να χαρακτηρίζεται από δικαιοσύνη. - Ματ. 16: 24; Αποκαλ. 20: 6

Πόσο ελεήμων είν'ο Θεός που έγινε πρόβλεψη για την αποκατάσταση του Ισραήλ από τύφλωση. Όταν ολοκληρωθεί το σώμα του Χριστού, θα έχουν την ευκαιρία να αποκατασταθούν πλήρως στη θεϊκή εύνοια. Στη συνέχεια, θα λάβουν για πάντα την εύνοια του Επουράνιου Πατέρα κατά τη διάρκεια του βασιλείου του που θα εγκατασταθεί σύντομα. - Ρωμ. 11: 25-28

Οι άνθρωποι επαινούν τον Κύριο

Εδάφιο κλειδί: «Πάντες δε οι υιοί Ισραήλ, βλέποντες το πυρ καταβαίνουν και την δόξαν του Κυρίου επί τον οίκον, έπεσον κατά πρόσωπον επί την γην, επί το λιθόστρωτον, και προσεκύνησαν και εδόξασαν τον Κύριον, λέγοντες, Ότι είναι αγαθός· ότι εις τον αιώνα το έλεος αυτού.» - Β΄ Χρονικών 7:3

Επιλεγμένα εδάφια: Β' Χρονικά 7: 1-9

Στο τέλος της προσευχής του Σολομώντα, ήθλε φωτιά εξ ουρανού και κατάκαψε το ολοκαύτωμα και τις θυσίες που προσφέρθηκαν σε σχέση με την τελετή αφιέρωσης του ναού. Αυτό φανέρωσε θεία έγκριση και ήταν τόσο μαγευτικό το γεγονός ότι οι ιερείς δεν μπορούσαν να εισέλθουν ακόμη εκεί επειδή η δόξα του Κυρίου επλήρωσε το ναό. - Β' Χρον. 7: 1,2

Το βασικό μας εδάφιο περιγράφει την επίδραση αυτής της ζωντανής απεικόνισης της θείας παρουσίας μεταξύ του Ισραήλ. Όλοι οι άνθρωποι απάντησαν με σεβασμό και δέος, υποκλίνοντας με τα πρόσωπά τους στο έδαφος σε λατρεία και δόξα στον Θεό για την απεριόριστη καλοσύνη και το έλεός του.

Τα προηγούμενα είναι μία από τις πολλές βιβλιογραφικές αναφορές που αντικατοπτρίζουν την εκδήλωση της θείας αποδοχής ενός ολοκαυτώματος

όταν οι Εβραίοι επέδειξαν ευλάβεια εις τον Επουράνιον Πατέρα. Για παράδειγμα, σε μια περίπτωση, το Ισραήλ είχε πέσει και πάλι σε ειδωλολατρική λατρεία. Οι προφήτες του Βαάλ επικαλέσθησαν τον ψεύτικο θεό τους να καταναλώσουν μια θυσία στο Όρος Καρμέλ, αλλά παρά τα παρακάλια τους καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, αυτό δεν μπορούσε να επιτευχθεί. Το βράδυ, ο Ηλίας διάβρεξε ένα βωμό με πολλά βαρέλια νερού, πάνω στο οποίο τοποθετήθηκε ένας μόσχος. Όταν επεκαλέσθη τον Κύριο, η φωτιά κατάκαψε την καμένη θυσία, καθώς και το ξύλο, τις πέτρες, τη σκόνη και ακόμη και το νερό στην τάφρο. Οι άνθρωποι στη συνέχεια έπεσαν στα πρόσωπά τους και λάτρευσαν τον αληθινό Θεό του Ισραήλ. - Α' Βασιλέων 18: 17-39

Όπως ήταν σωστό, καθώς ο έπαινος και η λατρεία αποδείχτηκαν ότι σχετίζονταν με την αφοσίωση του ναού του Σολομώντα, η χρήση των προσφορών ευχαριστίας μέσω θυσιών αίματος από τον βασιλιά και τον λαό ήταν επίσης μια σημαντική πτυχή της επίδειξης της ιδιαίτερης σχέσης του Ισραήλ με τον Θεό. Επιπλέον, η τεράστια ευγνωμοσύνη του Σολομώντα για την περίσταση αυτή αποτυπώθηκε από την προσφορά του από 22.000 βόδια και 120.000 πρόβατα. Αυτός ο εκπληκτικός αριθμός φαίνεται ιδιαίτερα δύσκολο να απεικονιστεί. Οι ιερείς συμμετείχαν ενεργά στη διαχείριση αυτών των θυσιών και ήταν απαραίτητο για τον Σολομώντα να αφιερώσει επιπλέον χώρο στην αυλή γύρω από το ναό επειδή ο βωμός που χρησιμοποιήθηκε αρχικά δεν μπορούσε να φιλοξενήσει όλες τις προσφορές. Σε όλη αυτή την χαρούμενη περίσταση, οι Λευίτες συμμετείχαν επίσης χρησιμοποιώντας τα μουσικά τους όργανα. - Β' Χρον. 7: 4-7

Το χρονοδιάγραμμα αυτής της γιορτής συνέβη όταν οι άνθρωποι από όλα τα μέρη του Ισραήλ ταξίδεψαν στην Ιερουσαλήμ για να γιορτάσουν μια ιδιαίτερη γιορτή. Για επτά ημέρες ζούσαν σε παράγκες ως υπενθύμιση για το πώς τους ελευθέρωσε ο Θεός από την αιγυπτιακή δουλεία και ήταν μαζί τους καθώς περιεπλανόντο στην έρημο για 40 χρόνια και ζούσαν σε σκηνές. - Λευιτ. 23: 34-43

Αν και η εβδομαδιαία γιορτή ήταν μια ετήσια απαίτηση, σε αυτή την ειδική περίπτωση οι Ισραηλίτες συγκεντρώθηκαν για να γίνουν επίσης μάρτυρες της αφοσίωσης του ναού. Οι δραστηριότητες έληξαν με μια επιπλέον ημέρα ιερού συγκλήματος. (Λευιτ. 23:36· Αριθ. 29:35) Μετά από αυτό ο Σολομώντος διέταξε ότι οι άνθρωποι θα πρέπει να επιστρέψουν στα σπίτια τους. Αφού ολοκλήρωσε την αφοσίωση του ναού, ο Σολομώντας έχτισε το παλάτι του και η φήμη του έγινε γνωστή σε μια εποχή της δόξης του Ισραήλ. - Α' Βασιλιάδων 7: 1; Β' Χρον.7: 8-11

Προσευχη θείτε και αναζητήστε το πρόσωπο του Θεού

Εδάφιο κλειδί: «Και ο λαός μου, επί τον οποίον εκλήθη το όνομά μου, ταπεινώσωσιν εαυτούς και προσευχηθώσι και εκζητήσωσι το πρόσωπόν μου και επιστρέψωσιν από των οδών αυτών των πονηρών, τότε εγώ θέλω επακούσει εκ του ουρανού και θέλω συγχωρήσει την αμαρτίαν αυτών και θεραπεύσει την γην αυτών.» - Β' Χρονικών 7:14

Επιλεγμένο εδάφιο: Β' Χρονικ. 7: 12-22

Ο ΘΕΟΣ ανταποκρίθηκε στην προσευχή της αφιέρωσης του Σολομώντα, υποδεικνύοντας ότι είχε αποδεχθεί τον ναόν επιλέγοντάς τον για λατρεία και για την προσφορά θυσιών. Θα επακούσει επίσης των προσευχών τους για άφεσιν αμαρτιών που έγιναν σε αυτό το μέρος όταν μετανόησαν για την κακία και τις παραβάσεις [του νόμου του Θεού]. - Β' Χρον. 7: 12-16

Το βασικό μας εδάφιο υπογραμμίζει την ανάγκη για ταπεινότητα και προσευχή για να αποκατασταθεί ο λαός του Ισραήλ εις την εύνοιαν του Θεού. Ως μέρος μιας αυστηρής προειδοποίησης, ο Κύριος πληροφόρησε τον Σολομών ότι η βασιλεία του θα είναι πλήρως

εδραιωμένη αν υπακούσει στις εντολές του Θεού. Αν, ωστόσο, άπιστο, το έθνος θα μπει στην εξορία και ακόμη και ο ένδοξος ναός θα μπορούσε να καταστραφεί από τους εχθρούς του. - εδαφ. 17-22

Κατά την αρχική περίοδο της βασιλείας του Σολομώντος, είχε πολλά εντυπωσιακά επιτεύγματα που είχαν ως αποτέλεσμα την προσωπική του φήμη και μια σχετική ειρήνη με τους γείτονες του Ισραήλ. Ο τεράστιος πλούτος και η μεγάλη σοφία του ήταν θρυλικοί, προκαλώντας άλλους κυβερνήτες από μακριά, όπως η βασίλισσα της Σεβάς, να του αποτίσουν φόρο τιμής. Μπορεί να υποτέθηκε ότι η αγάπη του για τον Θεό και την πίστη θα οδηγούσε τη βασιλεία του να ευημερήσει απεριόριστα, αλλά αυτό αποδείχθηκε ότι δεν συνέβηκε. Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, η απώλεια σεβασμού του Σολομώντα προς τον Θεό οδήγησε τελικά η μοναρχία του να χωριστεί μετά το θάνατό του.

«4 Διότι ότε εγήρασεν ο Σολομών, αι γυναίκες αυτού εξέκλιναν την καρδίαν αυτού κατόπιν άλλων θεών· και η καρδιά αυτού δεν ήτο τελεία μετά του Κυρίου του Θεού αυτού, ως η καρδιά Δαβίδ του πατρός αυτού. 5 Και επορεύθη ο Σολομών κατόπιν της Αστάρτης, της θεάς των Σιδωνίων, και κατόπιν του Μελχώμ, του βδελύγματος των Αμμωνιτών. 6 Και έπραξεν ο Σολομών πονηρά ενώπιον του Κυρίου και δεν επορεύθη εντελώς κατόπιν του Κυρίου, ως Δαβίδ ο πατήρ αυτού.» - Α' Βασιλέων 11: 4-6

Πολλά χρόνια αργότερα, σε ένα όραμα, ο προφήτης Ιεζεκιήλ είδε τη δόξα του Θεού να απομακρυνθεί από το ναό οπότε οι Βαβυλώνιοι οδήγησαν τον Ιούδα σε αιχμαλωσία. (Ιεζεκιήλ. 10:

18,19) Η υπόσχεση, ωστόσο, της μελλοντικής αποκατάστασης του Ισραήλ σε μια εποχή ειρήνης προφήθηκε επίσης. - Ιεζ. 43: 2-5

Ιδιαίτερη σημασία για μας είναι το γεγονός ότι οι χριστιανοί απεικονίζονται ως τμήμα μιας τάξης ναών. «16 Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; 17 Εάν τις φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε σεις.» - Α' Κορ. 3: 16,17

Ο ναός του Σολομώντος ιδρύθηκε ως τόπος συνάντησης μεταξύ του Θεού και του Ισραήλ μέσω της ιεροσύνης του. Η μεγαλοπρεπής εφαρμογή αυτής της απεικόνισης θα εκπληρωθεί καθώς ο Θεός θα ευλογήσει την ανθρώπινη οικογένεια μέσω της βασιλικής ιεροσύνης, αποτελούμενη από τον δοξασμένο Κύριο και την πιστή εκκλησία του. - Α' Πετ. 2: 9

Αν είμαστε πιστοί στο κάλεσμα μας, θα έχουμε την εξουσία να βοηθήσουμε στην εξάλειψη του θανάτου, της θλίψης, του κλάματος και του πόνου. (Αποκάλυψη 21: 3,4) Εκείνη την εποχή ολόκληρη η ανθρώπινη οικογένεια θα λάβει την εύνοια του Θεού κατά τη διάρκεια μιας βασιλείας ειρήνης που καθιερώνεται από το «μεγαλύτερο από τον Σολομώντα», τον Χριστό, την κεφαλή και το σώμα του.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΔΕΙΠΝΟ

Η κατάλληλη ημερομηνία για την παρατήρηση του Αναμνηστικού Δείπνου του Ιησού είναι μετά τη δύση του ηλίου την Πέμπτη της 29 Μάρτιος.

